

[bilaga till den regeringsproposition som sänds på remiss]

Det viktigaste innehållet i de ändringar som föreslås i förordningarna om avfallssektorn

I denna bilaga sammanfattas de viktigaste ändringarna som ska föreslås i de förordningar om avfallssektorn som kompletterar regleringen på lagnivå. Förslaget baserar sig till stor del på förslagen från den arbetsgrupp som berett revideringen av avfallslagen¹, men de har till vissa delar preciserats och kompletterats vid den fortsatta beredningen av lagstiftningsförslagen. Det är meningen att de egentliga utkasterna till förordningar ska utarbetas utifrån de riktlinjer som beskrivs i denna bilaga och sändas på remiss under 2020.

1. Statsrådets förordning om avfall (179/2012, avfallsförordningen)

Mål för materialåtervinning av kommunalt avfall

- Genom förordningen utfärdas med stöd av 8 § 3 mom. i avfallslagen nya allmänna mål för materialåtervinning av kommunalt avfall som motsvarar de mål som medlemsstaterna har ålagt i artikel 11.2 c–e i avfallsdirektivet. Målet är att det kommunala avfallet ska återvinnas i följande omfattning:
 - 55 viktprocent senast den 1 januari 2025,
 - 60 viktprocent senast den 1 januari 2030,
 - 65 viktprocent senast den 1 januari 2035.
- Bestämmelsen ersätter den gällande statsrådsförordningen om avfall (50 viktprocent år 2020 utgående från en annan beräkningsmetod än i fråga om de nya målen). Fram till 2024 ska framsteg i materialåtervinningen rapporteras till kommissionen när det gäller målen för 2025 och, i förekommande fall, målen för 2020.

Separat insamling av kommunalt avfall

- Genom förordning utfärdas med stöd av 15 § 3 mom. i avfallslagen närmare bestämmelser än hittills om skyldigheterna i fråga om separat insamling av kommunalt avfall och de fördelas på olika aktörer; minimikraven på separat insamling för varje fastighet ska vara så likvärdiga som möjligt för bostadsfastigheter samt innehavare av avfall från förvaltning, service och näringsverksamhet.
- Separat insamling av avfall från boende
 - Kommunen ska ordna separat insamling och materialåtervinning av mindre volymer av metallavfall och annat bioavfall än trädgårds- och parkavfall som uppkommer vid boende samt i samarbete med förpackningsproducenter separat insamling av avfall från fiber-, glas-, metall- och plastförpackningar från varje fastighet i tätort med fem eller fler lägenheter senast två år efter lagens ikraftträdande.
 - Separat insamling av bioavfall som uppkommer vid boende i tätorter med fler än 10 000 invånare ska dock ordnas för varje fastighet senast tre år efter lagens ikraftträdande.
 - Kommunen ska, vid behov i samarbete med andra kommuner i området, ordna regionala mottagningsplatser för åtminstone följande avfall som uppkommer vid boende: 1) annat än ovan avsett glas-, plast- och metallavfall som uppkommer vid boende, 2) annat träavfall än

¹ Genomförande av EU:s avfallslagstiftningspaket, arbetsgruppens betänkande 16.9.2019

- träförpackningsavfall, 3) trädgårds- och parkavfall, 4) textilavfall från ingången av 2023, 5) stora kasserade föremål, 6) avfall som uppkommer vid privathushållens småskaliga byggnads- och rivningsverksamhet och 7) farligt hushållsavfall.
- Bestämmelser om kommunens möjlighet att avvika från gränserna för de åligganden i fråga om separat insamling i fastigheter som anges i förordningen och från skyldigheten att med minst fem års mellanrum bedöma om undantagen fortfarande är aktuella finns i 91 § i avfallslagen, som gäller kommunala avfallshanteringsföreskrifter.
 - Separat insamling av annat kommunalt avfall
 - Separat insamling av kommunalt avfall som uppkommer inom offentlig (inbegripet kommunal) förvaltnings- och serviceverksamhet och näringsverksamhet ska ordnas för varje fastighet som är belägen i en tätort eller i ett detalj- eller generalplanerat område för service, turism eller arbetsplatser senast inom ett år efter lagens ikraftträdande, om det uppkommer bioavfall, förpackningsavfall eller metallavfall i sådana mängder som överskrider den veckovisa kilogräns som anges i avfallsförordningen (annat bioavfall än trädgårds- och parkavfall 10 kg, fiberförpackningar 5 kg, glasförpackningar 2 kg och metall 2 kg per vecka).
 - Separat insamling kan ordnas gemensamt av avfallsinnehavare i samma fastighet. Enskild avfallsinnehavare kan på de villkor som föreskrivs i 15 § 3 mom. i avfallslagen avvika från de gränser för åliggandena som föreskrivs genom förordning.
 - Den fastighetsvisa insamlingen av bioavfall kan ersättas med småkompostering, under förutsättning att komposteringen genomförs utan att det medför fara eller skada för hälsan eller miljön.
 - Separat insamlat förpackningsavfall ska sändas till avfallshantering som ordnas av producenten. Förpackningsavfall ska så långt det är möjligt samlas in tillsammans med annat avfall av samma material,
 - De nya bestämmelser som avses ovan ersätter 14 § 1 och 2 mom. i den gällande statsrådsförordningen om avfall.

Minskning av mängden livsmedelsavfall

- För genomförandet av artikel 9.1 h i avfallsdirektivet fogas till förordningen en ny bestämmelse enligt vilken livsmedelsdistributörer och utövare av förplägnadsverksamhet åläggs att se till att livsmedel som inte använts lämnas till omdistribution i första hand för att användas som livsmedel, om detta kan ske utan att livsmedelssäkerheten äventyras.

Minskning av mängderna av och skadligheten hos bygg- och rivningsavfall samt separat insamling och återvinning av sådant avfall.

- Skyldigheten enligt 15 § i den gällande statsrådsförordningen att planera och genomföra ett byggprojekt ska i stället för att gälla den som påbörjar ett byggprojekt gälla projektets huvudentreprenör. Utöver att minska avfallets mängd och skadlighet ska huvudentreprenören se till att det bygg- och rivningsavfall som uppkommer vid projektet förbereds för återanvändning, materialåtervinns eller återvinns på något annat.
- Kraven enligt 16 § på att olika typer av bygg- och rivningsavfall ska samlas in separat förblir oförändrade. Separat insamling ska i princip ordnas för de avfallstyper som nämns i statsrådsförordningen (avfall som består av betong, tegelsten, mineralplattor och keramik, gipsbaserat avfall, oimpregnerat träavfall, metallavfall, glasavfall, plastavfall, pappers- och kartongavfall, mark- och stensubstansavfall). Avvikelser från skyldigheten kan göras på de villkor som anges i 15 § 3 mom.

Bokföring

- Med stöd av 119 § i avfallslagen görs i förordningen ändringar i bokföringsskyldigheterna för dem som producerar, behandlar, transporterar, förmedlar och samlar in avfall för att dessa ska kunna presentera de uppgifter om det kommunala avfallens ursprung som förutsätts i de ändrade bokföringskraven i avfallsdirektivet och kommissionens genomförandeakter (EU) 2019/665, (EU) 2019/1004 och (EU) 2019/1885, bl.a.:
 - De som behandlar avfall åläggs skyldighet att föra bok över användningsändamålen för de produkter och material som uppkommer vid återvinning av avfall specificerat enligt produkt- och materialgrupp.
 - Förbehandlingsanläggningar för kommunalt avfall och förpackningsavfall åläggs skyldighet att föra bok över det avfall som avlägsnats under förbehandlingen och över den fortsatta behandlingen av avfallet samt över andelen kommunalt avfall och förpackningsavfall samt kommunalt avfall och förpackningsavfall från andra länder av som ingår i det avfall som behandlas vid anläggningen.
 - Förbränningsanläggningar för kommunalt avfall och förpackningsavfall åläggs skyldighet att föra bok över metaller som avskilts från bottenaska och bottenlagg för materialåtervinning i enlighet med ovan nämnda beslut av kommissionen.
 - Anläggningar för regenerering, materialåtervinning och förbränning av spilloljor åläggs skyldighet att per oljetyp föra bok över hanteringen av oljorna och de produkter som uppkommer vid den med den noggrannhet som förutsätts i kommissionens genomförandebeslut (EU) 2019/1004.
 - Transportörerna av kommunalt avfall åläggs skyldighet att föra en avfallsförteckning över kommunalt avfall i avfallskategori 20 och dess ursprung (kommunalt avfall som kommunen ansvarar för, annat kommunalt avfall) samt att lämna uppgifterna till den som behandlar avfallet. På motsvarande sätt ska transportörerna av förpackningsavfall åläggas skyldighet att föra bok över förpackningsavfallens ursprung och lämna den som behandlar avfallet uppgifter om förpackningsavfallens ursprung (kommunalt förpackningsavfall, annat förpackningsavfall). Dessutom fogas med stöd av 6 § 3 mom. i avfallslagen till avfallskategorierna för kommunalt avfall och förpackningsavfall (kategori 15 och 20) i bilaga 4 till statsrådsförordningen de underkategorier transportörerna behöver för sin bokföring.
 - De återvinningskoder som ingår i bilaga 1 till statsrådsförordningen preciseras i den mån det behövs för att det i bokföringen och rapporteringen ska vara möjligt att skilja mellan förberedelse för återanvändning, materialåtervinning, markfyllning och annan återvinning av avfall.
 - I förordningen föreskrivs med stöd av 119 § i avfallslagen också om lämnande av sådana bokföringsuppgifter som avses i 118 a § 1 mom. i avfallslagen till tillsynsmyndigheten eller ett datasystem som upprätthålls av en myndighet.
 - Med stöd av den nya 118 a § i avfallslagen fogas till förordningen en ny paragraf med kompletterande bestämmelser om skyldigheten för aktörer inom livsmedelsbranschen att föra bok över och lämna uppgifter om det livsmedelsavfall som uppkommer i verksamheten. De uppgifter som ska ingå i bokföringen är mängden livsmedelsavfall, avfallskategori enligt avfallsförteckningen och en beskrivning av avfallsslag; vid transport av avfall för behandling annanstans ska det ingå uppgifter om mottagarens och transportörens namn och kontaktuppgifter samt sättet att behandla avfallet. Enligt miljöskyddslagen ska tillståndspliktiga och anmälningspliktiga aktörer inom livsmedelsindustrin årligen avge rapport i form av ett sammandrag av bokföringsuppgifterna till tillsynsmyndigheten eller till det datasystem som förs av tillsynsmyndigheten. Andra aktörer inom livsmedelsbranschen ska åtminstone tills vidare

inte åläggas rapporteringsskyldighet, men de ska med stöd av 122 § i avfallslagen på begäran av en myndighet lämna bokföringsuppgifterna till tillsynsmyndigheten eller en tjänsteman eller tjänsteinnehavare som myndigheten har förordnat.

- I statsrådsförordningen föreskrivs med stöd av 41 a § 3 mom. i avfallslagen om de kvalitetskrav på kompostering av kommunalt bioavfall på fastigheten och om de krav på innehållet i de uppgifter som ska lämnas till den kommunala avfallshanteringsmyndigheten om beräkning av mängden materialåtervunnet kommunalt bioavfall som ska vara uppfyllda enligt bestämmelserna i genomförandebeslutet (EU) 2019/1004.
- I förordningen görs de ändringar som behövs för att export av avfall ska beaktas vid beräkning av de mål som anges i direktiven så som det förutsätts i kommissionens genomförandeakter. Med stöd av 117 c § i avfallslagen ska till förordningen fogas en skyldighet för den som exporterar avfall att föra bok över återanvändning och materialåtervinning av kommunalt avfall, oljeavfall samt bygg- och rivningsavfall som förs ut till ett annat land och över behandlingssätt för avfall som uppkommer i verksamheten. Det föreslås också en skyldighet för exportören att föra bok över det avfall som avlägsnats vid behandlingen av kommunalt avfall och förpackningsavfall som förts ut till ett annat land för förbehandling och över behandlingssätt för avfallet.
- För att uppfylla kraven i EU: s reviderade POP-förordning föreslås att det till 20–23 § i förordningen fogas en skyldighet för avfallsproducenten, avfallsbehandlaren, avfallstransportören, avfallsmäklaren och den som bedriver insamlingsverksamhet att föra bok över de långlivade organiska föroreningar som ingår i POP-avfallet.
- I definitionerna av kommunalt avloppsslam i bilaga 5 till förordningen och i de uppgifter som ska lämnas till tillsynsmyndigheten görs eventuella ändringar som behövs genomförandet av rapporteringskraven för slam från reningsverk enligt förordningen om samordning av rapporteringsskyldigheter inom miljöanknuten lagstiftning (EU) 2019/1010. Detaljerade rapporteringskrav kommer att utfärdas genom kommissionens genomförandeakt, vars innehåll ännu inte är fastslaget.
- De bestämmelser som gäller innehållskraven för transportdokument (24 §) ses över med stöd av 121, 121 a och 121 b § i avfallslagen och behövliga närmare bestämmelser om lämnande av uppgifter till datasystemet för miljövårdsinformation fogas till lagen. Till bestämmelserna fogas också krav på information som gäller POP-avfall.

Avfallshanteringsregistret

- I 26–29 § i förordningen ska de justeringar i bestämmelserna om förfarandet med avfallshanteringsregister utföras som föranleds av de föreslagna ändringarna i 94–99 § i avfallslagen (koncentrering av myndighetsuppgiften till en enda NTM-central, inkl. godkännande och ömsesidigt erkännande av utländska förare). Ansökningarna och besluten ska vara riksomfattande.
- Å ena sidan ska kraven på innehållet i ansökan luckras upp (kravet på säkerheter slopas, klassificeringen av avfall som transporteras generaliseras) men å andra sidan också preciseras (uppgifter om eventuella ADR-körtillstånd och TFÄ-materiel).
- Till kraven på beslutets innehåll ska fogas en skyldighet att vid behov meddela föreskrifter angående lämnandet av uppgifter i årssammandrag till myndigheten.
- Till förordningen ska fogas en ny bestämmelse där det specificeras vilka uppgifter det intyg över ömsesidigt erkännande som avses i 96 a § i avfallslagen ska innehålla och myndigheternas behandling av intyget.
- Med stöd av 142 a § i avfallslagen fogas behövliga bestämmelser om de uppgifter som ska ingå i informationstjänsten för avfallshanteringsregistret, bl.a. namn och kontaktuppgifter för

verksamhetsutövare som godkänts eller antecknats i registret, uppgifter om verksamhetsområdet, avfallskategorierna för det avfall som transporteras eller förmedlas samt tidpunkten för godkännandet eller anteckningen.

Riksomfattande avfallsplan

- I förordningens bestämmelser om avfallsplanering ska de ändringar göras som följer av de ändringar som föreslås i avfallslagen samt de ändringar som behövs för genomförandet av de aktuella bestämmelserna i avfallsdirektivet.
- Det föreslås att 36 §, som gäller kraven på innehållet i den regionala avfallsplanen, upphävs på grund av att det i propositionen med förslag till avfallslag föreslås att skyldigheten att utarbeta en plan ska upphävas.
- Kraven på innehållet i den riksomfattande avfallsplanen som framgår av 35 § i förordningen ska kompletteras med uppgifter som hittills har täckts med regionala avfallsplaner samt med uppgifter som lagts till i artiklarna 28 och 29 i avfallsdirektivet och delvis i artikel 9. Sådana uppgifter är bl.a. noggrannare uppgifter än för närvarande om behandlingskapaciteten för avfall, investeringsbehov samt åtgärder i anslutning till förebyggande av uppkomsten av avfall och återanvändning av avfall. Genom förordning utfärdas också bestämmelser om indikatorer för uppföljning och utvärdering av genomförandet av planen.

Övriga bestämmelser

- Det föreslås att definitionen av bioavfall i 1 § 3 punkten och definitionen av bygg- och rivningsavfall i 4 punkten i förordningen upphävs. Motsvarande, delvis ändrade definitioner föreslås ingå i 6 § i avfallslagen.
- Hänvisningen i förordningens 3 § till de EU-rättsakter som ska tillämpas i fråga om fastställande av farliga egenskaper hos avfall ska uppdateras så att den motsvarar gällande bilaga III till avfallsdirektivet genom att därtill foga en hänvisning till rådets förordning (EU) 2017/997 vad gäller den farliga egenskapen HP 14 Ekotoxiskt. Motsvarande hänvisningar i andra punkter i förordningen ska ändras till hänvisningar till bilaga III till avfallsdirektivet.
- Minimikraven för insamling av avfall i 10 § i förordningen ska preciseras t.ex. genom ett krav på att det ska finnas klara sorteringsanvisningar för behållare för insamling av avfall.
- Förordningens 12 § 2 mom. ska preciseras med beaktande av de villkor som ingår i definitionen av återfyllnad i artikel 3.17 a i avfallsdirektivet (avfall som används för återfyllnad ska ersätta material som inte utgör avfall, vara lämpligt för de ovannämnda ändamålen och begränsas till den mängd som är absolut nödvändig för att uppfylla dessa ändamål).
- I förordningens 17 § som gäller insamling och behandling av oljeavfall görs de preciseringar som behövs för genomförandet av artikel 21 i avfallsdirektivet i fråga om separat insamling av oljeavfall samt företräde för regenerering och materialåtervinning.
- Till avfallsförordningen ska vid behov med stöd av 12 § i avfallslagen fogas närmare bestämmelser om avfallsinnehavarens skyldighet att utföra sådana regelbundna utredningar av sammansättningen hos blandat kommunalt avfall som förutsätts i kommissionens genomförandeåtgärd (EU) 2019/1004.
- Till förordningens 34 § fogas som expertmyndighet Transport- och kommunikationsverket, som fungerar som expert i synnerhet vid bedömning av om begagnade fordon och fordonssdelar kan återanvändas och repareras.

2. Statsrådets förordning om miljöskydd (713/2014)

- De krav på innehållet i ansökningar om miljötillstånd som framgår av 3 och 6 § i statsrådsförordningen ska kompletteras med krav på att ge tillräcklig information och behövliga motiveringar till klassificering av material som biprodukt eller till klassificering av när avfall upphör att vara avfall.
- De krav på innehållet i tillståndsbeslutets beslutsdel som framgår av 15 § i statsrådsförordningen ska kompletteras med ett krav på att det av tillståndsbeslutet ska framgå klassificeringen som biprodukt i fråga om material som uppkommer i verksamheten och klassificeringen av när avfall som återvunnits upphör att vara avfall jämte motiveringar.

3. Statsrådets förordning om avstjälningsplatser (331/2013)

Termen vanligt avfall ska ersättas med termen ofarligt avfall

- Termen "vanligt avfall" som används i förordningen ska strykas och ersättas med termen "ofarligt avfall" med samma innehåll, som föreslås bli fogad till 6 § i avfallslagen. På motsvarande sätt ska termen "avstjälningsplats för vanligt avfall" ersättas med termen "avstjälningsplats för ofarligt avfall". Detta medför ändringar i tio paragrafer i förordningen (2, 6, 7, 13, 27-31, 33 §) samt i bilaga 3.

Allmänna begränsningar för godkännande av avfall på avstjälningsplatser

- Till förordningen ska fogas en ny bestämmelse enligt vilken deponering av avfall som lämpar sig för materialåtervinning eller annan återvinning på avstjälningsplats ska undvikas i den mån det är möjligt. Begränsningen gäller emellertid inte avfall i fråga om vilket man genom deponering på avstjälningsplatsen i enlighet med prioriteringsordningen når det bästa möjliga resultatet med tanke på miljön. Genom bestämmelsen genomförs den nya punkt 3 a i artikel 5 i avfallsdirektivet, genom vilken medlemsstaterna åläggs att säkerställa att allt avfall som lämpar sig för materialåtervinning eller annan återvinning från och med 2030 inte godkänns på avstjälningsplatserna, i synnerhet inte i samband med kommunalt avfall.
- I förordningens 15 § om skyldighet att förbehandla avfall ska utföras de ändringar som behövs för genomförandet av artikel 6.a i avfallsdirektivet för att betona att förbehandlingen av avfall ska ordnas i enlighet med prioriteringsordningen så att uppnåendet av målen för förberedelse för återanvändning och utökad materialåtervinning inte äventyras.

Mottagningskriterier för avfall som ska godkännas på avstjälningsplatser

- Förordningens 35 §, som innehåller bestämmelser om förutsättningarna för beviljande av undantag från den begränsning i 28 § som gäller deponering av avfall som innehåller organiskt material på avstjälningsplatser, ska förtydligas strukturellt i syfte att förenhetliga tolkningspraxis för bestämmelsen. Dessutom föreslås det att maximitiderna för undantagen ändras. Undantag som grundar sig på tillförlitliga bevis på att avfallet på grund av sina egenskaper inte lämpar sig för behandling på något annat sätt än genom deponering på avstjälningsplatsen ska kunna beviljas för högst tio år i sänder. Undantag på grund av brist på behandlingskapacitet kan beviljas för högst tre år i sänder.

Bokförings- och uppgiftsskyldighet, uppföljning och kontroll, uppföljning av genomförandet

- I de skyldigheter att lämna uppgifter och bokföringsskyldigheter som gäller avfall som deponeras på avstjälningsplatser (38, 39 och 49 §) ska de ändringar utföras som behövs för att följa upp uppnåendet av det mål för minskning av behandlingen av kommunalt avfall på avstjälningsplatser (högst 10% år 2030) som anges i avfallsdirektivet.

- I enlighet med ändringen av direktivet ska i förordningens 51 § slopas Finlands miljöcentralers skyldighet att vart tredje år lämna kommissionen en rapport om genomförandet av avfallsdirektivet. Detta ska ersättas med Finlands miljöcentralers skyldighet att kalenderårsvis lämna kommissionen de uppföljningsuppgifter som avses i artikel 15 i direktivet.

4 Statsrådets förordningar om producentansvar

4.1 Ändringar som gäller alla producentansvarsområden

- I fråga om producentens informationsskyldighet ska införas sådana preciseringar som föranleds av 51 § i avfallslagen (åtgärder som gäller minskning av avfallets mängd och skadlighet, företag och sammanslutningar som bedriver återanvändning och förbereder återanvändning samt om förebyggande av nedskräpning).
- Behövliga bestämmelser om producentens egenkontroll som kompletterar 53 a § i avfallslagen ska införas: innehållskrav för egenkontroll, kompetenskrav för personer som utför oberoende kontroller.
- Producentens skyldighet att lämna uppföljningsuppgifter ska kompletteras i syfte att beakta de ändringar som utförts i 54 § i avfallslagen (uppgifter om egenkontroll, vilka uppföljningsuppgifter som ska publiceras i det allmänna datanätet).
- Vid behov ska det införas minimikrav som avses i 63 § i fråga om anslutning till en producentsammanslutning och till retursystemet för dryckesförpackningar samt lindrigare skyldigheter i fråga om rapportering.
- Vissa bestämmelser i förordningarna (utredning om solvens och verksamhetsplan, anmälan om förändringar i verksamheten) ska preciseras med tanke på den ändring som föreslås i 64 § i avfallslagen, dvs. att en utredning om solvens och en verksamhetsplan under vissa förutsättningar förutom av producentsammanslutningarna också kan krävas av enskilda producenter.
- Det ska införas bestämmelser som behövs för att precisera förfarandet när ett behörigt ombud enligt 66 a och 66 b § i avfallslagen ska utses (exkl. WEEE-förordningen, i vilken motsvarande bestämmelser redan har tagits in).
- Kraven på innehållet i en producents och en producentsammanslutnings ansökan om godkännande för anteckning i producentregistret ska uppdateras så att de motsvarar de krav som fogats till avfallslagen bl.a. när det gäller att förete en plan för egenkontroll, anpassning av producentens betalningsandelar samt samarbete enligt 65 § i avfallslagen och producentens möjlighet att fullgöra sitt producentansvar genom en ensam aktör.
- Skyldigheten för närings-, trafik- och miljöcentralen i Birkaland att vart tredje år lämna en rapport till kommissionen om genomförandet av direktivet ska upphävas. NTM-centralens skyldighet att rapportera årliga övervakningsuppgifter till kommissionen ska ändras så att den motsvarar direktivets krav (= 18 mån. från utgången av rapporteringsåret i fråga). Producentens skyldighet att rapportera övervakningsuppgifter till närings-, trafik- och miljöcentralen i Birkaland ska förenhetligas till 6 månader inom alla producentansvarsområden (även inom nationellt föreskrivna producentansvarsområden).
- Bestämmelser om grunderna för producentens betalningsandelar ska med stöd av 63 a § i avfallslagen utfärdas senare efter det att kommissionen har gett anvisningar om detta.

4.2 Statsrådets förordning om förpackningar och förpackningsavfall (518/2014)

Mål för materialåtervinning av förpackningsavfall

- Det gällande allmänna målet enligt 7 § för producenter av förpackningar och ansvariga för retursystem för dryckesförpackningar som anger att använda förpackningar ska återanvändas eller materialåtervinnas sammanlagt till en andel av minst 90 procent av den totala mängden förpackningar som släpps ut på marknaden och levereras för återanvändning. I stället skärps målet för materialåtervinning av förpackningsavfall i enlighet med direktivet så att minst 65 viktprocent av allt förpackningsavfall som släpps ut på marknaden ska materialåtervinnas senast från och med den 1 januari 2025 och 70 procent senast från och med den 1 januari 2030. Det gällande målet är 65 viktprocent (vilket baserar sig på en annan beräkningsmetod som i allmänhet ger en högre återvinningsgrad än den metod som ska tillämpas i fortsättningen).
- Det föreslås att de materialspecifika återvinningskyldigheter som anges i 8 § i statsrådsförordningen ska ändras i fråga om de återvinningsmängder som ska uppnås så att de i stället är bindande för producenterna gemensamt. Skyldigheterna ändras som följer:

Typ av förpackning	förpliktelse 2002 enligt den gällande förordningen viktprocent	mål enligt gällande förordning 2008 viktprocent	2025 viktprocent	2030 viktprocent
fiber	80	60	75	85
trä	17	15	25	30
glas	40 (pantlös) 90 (med pant)	60	70	75
järnmetall	80 (pantlös)	50	70	80
aluminium	90 (med pant)		70	80
plast	22 (pantlös) 90 (med pant)	22,5	50	55

- De skyldigheter som anges i 8 § i gällande förordning (som baserar sig på en annan beräkningsmetod än de nya målen för 2025 och 2030) ska strykas ur paragrafen, men de ska gälla fram till 2024 genom förordningens övergångsbestämmelser.
- Fram till 2024 ska framstegen när det gäller återvinning utvärderas och rapporteras till kommissionen med hjälp av nya beräkningsmetoder i förhållande till målen för 2025 och vid behov även med nuvarande beräkningsmetoder i förhållande till målen i det gällande direktivet.

Regler för beräkning av materialåtervinningsgraden

- Till förordningen ska fogas behövliga bestämmelser om regler för beräkning av materialåtervinningsgraden för förpackningsavfall enligt den reviderade EU-lagstiftningen:
 - En allmän princip som ska följas vid beräkningen av mängden materialåtervunnet avfall i enlighet med artikel 6.1 b i förpackningsdirektivet.
 - Detaljerade regler för beräkning genom hänvisning till artikel 6a i förpackningsdirektivet och till artiklarna 6a–6 f i kommissionens beslut 2005/270/EG, ändrat genom kommissionens genomförandeförordning (EU) 2019/665.
 - En ny bestämmelse som gör det möjligt att anpassa det återvinningsmål som avses i 8 § på grundval av den genomsnittliga andelen återanvändbara konsumentförpackningar som första gången släppts ut på marknaden, beräknat som ett genomsnitt för de tre föregående åren, samt regler för beräkning för detta i enlighet med artikel 5.2 i förpackningsdirektivet och artikel 6a i kommissionens ovan nämnda genomförandeförordning.

- En ny bestämmelse som gör det möjligt att i enlighet med artikel 5.3 i förpackningsdirektivet och artikel 6b i kommissionens ovan nämnda genomförandeförordning tillgodoräkna reparationer av träförpackningar till målet för materialåtervinning av träförpackningsavfall och allt förpackningsavfall.
- Regler för beräkning när det gäller kompositförpackningar i enlighet med artikel 6c.2 i kommissionens genomförandeakt, enligt vilken förpackningarna ska beräknas och rapporteras per material som ingår i förpackningen, utom när ett visst material utgör en obetydlig del av förpackningsenheten (högst 5 viktprocent).

Skyldigheter vid separat insamling av förpackningsavfall

- Bestämmelserna i förordningens 9 § om ordnande av mottagning av förpackningsavfall ska ändras med beaktande av de nya bestämmelser som föreslås i avfallsförordningen som gäller utvidgning av den fastighetsspecifika insamlingen till att omfatta alla fastigheter bestående av minst fem lägenheter i tätorter. Producenten ska förpliktas att fördela mottagningsplatserna jämnt områdesvis med hänsyn till befolkningstätheten och till separat insamling av förpackningsavfall från fastigheter i området.
- På grund av utvidgningen av den fastighetsspecifika insamlingen ska det minimiantal regionala mottagningsplatser för glas-, metall- och fiberförpackningar som anges i förordningen minska från nuvarande 1850 till 1000. Antalet mottagningsplatser för plastförpackningar ska fördubblas jämfört med nuläget (500 st. – > 1000 st.), dvs. till samma nivå som det krav som gäller andra förpackningsmaterial.
- Skyldighet för förpackningsproducenter att områdesvis ordna mottagningsplatser för mottagning av förpackningsavfall från näringsverksamhet och offentlig verksamhet samt att utöka antalet mottagningsplatser förpackningsavfall från boende som samlats in av andra aktörer från 30 till 60 platser.

Lämnande av uppföljningsuppgifter och rapportering till kommissionen

- I 17 § i förordningen tidigare lägs tidsfristen för lämnande av uppföljningsuppgifter med tre månader så att uppgifterna ska lämnas årligen före utgången av juni och att de ändringar och kompletteringar av rapporteringskraven som ändringarna i direktivet förutsätter ska utföras, så att det
 - införs en ny årlig rapporteringsskyldighet för återanvändbara förpackningar och separat rapportering för förpackningar som innehåller järn (Fe) och aluminium (Al),
 - införs krav på kvalitetskontroll av uppgifter,
 - införs en skyldighet att lämna uppgifter om de samarbetsavtal enligt 49 d § i avfallslagen och om de åtgärder och kontroller i enlighet med den plan för egenkontroll som avses i 54 a § i avfallslagen,
 - det fastställs vilka av dessa uppgifter som ska offentliggöras i det allmänna datanätet.
- Den skyldighet som närings-, trafik- och miljöcentralen i Birkaland enligt förordningens 19 § har att vart tredje år lämna en rapport till kommissionen om genomförandet av direktivet ska upphävas. Motsvarande skyldighet enligt direktivet har upphävts genom direktivet i fråga. Skyldigheten enligt 18 § att sammanställa och lämna uppföljningsuppgifter till kommissionen förblir i stort sett oförändrad.

Grundläggande krav för tillverkning, sammansättning, möjligheterna att återanvända och återvinna förpackningar

- I bilaga 2 till förordningen ska i enlighet med direktivet utföras följande ändringar i de grundläggande krav som gäller förpackningarnas egenskaper:

- Förpackningar ska utformas, framställas och saluföras på ett sådant sätt att de kan återanvändas eller återvinnas, bland annat materialåtervinnas, i linje med avfallshierarkin, och i syfte att deras inverkan på miljön minskas så mycket som möjligt i samband med bortskaffandet av förpackningsavfall eller restprodukter från hantering av förpackningsavfall.
- Förpackningsavfall som bearbetas för kompostering ska vara biologiskt nedbrytbart i sådan grad att det inte hindrar separat insamling och den komposteringsprocess eller komposteringsaktivitet som avfallet underkastas.
- Biologiskt nedbrytbart förpackningsavfall ska vara av sådan art att det kan underkastas fysisk, kemisk, termisk eller biologisk nedbrytning på ett sådant sätt att det mesta av den färdiga komposten slutligen bryts ned till koldioxid, biomassa och vatten. Plastförpackningar som är nedbrytbara genom oxidation får inte anses vara biologiskt nedbrytbara.
- Eventuella krav på plastförpackningar som följer av genomförandet av direktivet (EU) 2019/904 om minskning av vissa plastprodukters inverkan på miljön (SUP-direktivet).

Övriga krav

- Förordningens 1 § (Syfte) ska preciseras genom att mängden avfall och avfallets skadlighet minskas i enlighet med direktivet.
- Till 3 § i förordningen ska fogas definitioner av återanvändbar förpackning och kompositförpackning i enlighet med artikel 3.2 a och 2 b i förpackningsdirektivet. Definitionen av förpackningsavfall ska preciseras i enlighet med artikel 3.2 i direktivet. Definitionen av tätort ska ändras så att den överensstämmer med avfallsförordningen. Paragrafens 2 mom. ska upphävas som onödigt.
- I 6 § i förordningen ska nämnas sortering, återanvändning och avfallshantering av använda förpackningar enligt prioriteringsordningen som sådana uppgifter i fråga om vilka anteckningar kan göras på förpackningen. Till förordningen fogas också de krav på märkning av plastförpackningar som är nödvändiga för genomförandet av SUP-direktivet.
- 12 § (Information om förpackningar och använda förpackningar) ska ändras och nya bestämmelser om krav på producentens egenkontroll införs i enlighet med avsnitt 4.1.
- De bestämmelser i fråga om producenter och producentsammanslutningar som gäller godkännande för anteckning i producentregistret (14 och 15 §), redogörelse för solvens (13 §) och anmälan om förändringar i verksamheten (16 §) ska preciseras i enlighet med avsnitt 4.1.

4.3 Statsrådets förordning om batterier och ackumulatorer (520/2014)

- Det föreslås att 15 § (Information till användarna) ändras och att nya bestämmelser om krav på producentens egenkontroll införs på det sätt som beskrivs i avsnitt 4.1.
- Bestämmelserna om godkännande av en producent eller en producentsammanslutning för anteckning i producentregistret (17 och 18 §) preciseras på det sätt som beskrivs i punkt 4.1.
- Den skyldighet som närings-, trafik- och miljöcentralen i Birkaland enligt 23 § har att vart tredje år lämna en rapport till kommissionen om genomförandet av direktivet ska upphävas. Motsvarande skyldighet enligt direktivet har upphävts genom direktivet i fråga.
- Det föreslås att bestämmelserna i 21 och 22 § om sammanställande, lämnande och rapportering av uppgifter för uppföljning ska ändras på det sätt som beskrivs i punkt 4.1.

4.4 Statsrådets förordning om skrotfordon och om begränsning av användningen av farliga ämnen i fordon (123/2015)

- Det föreslås att 11 § (Information och rådgivning) ändras och att nya bestämmelser om krav på producentens egenkontroll införs på det sätt som beskrivs i avsnitt 4.1.
- De bestämmelser i fråga om producenter och producentsammanslutningar som gäller godkännande för anteckning i producentregistret (14 och 15 §), redogörelse för solvens (13 §) och anmälan om förändringar i verksamheten (16 §) preciseras på det sätt som beskrivs i avsnitt 4.1.
- Den skyldighet som närings-, trafik- och miljöcentralen i Birkaland enligt 19 § har att vart tredje år lämna en rapport till kommissionen om genomförandet av direktivet ska upphävas. Motsvarande skyldighet enligt direktivet har upphävts genom direktivet i fråga. Det föreslås att bestämmelserna i 17 och 18 § om sammanställande, lämnande och rapportering av uppgifter för uppföljning ska ändras på det sätt som beskrivs i punkt 4.1.

4.5 Statsrådets förordning om avfall som utgörs av eller innehåller elektriska eller elektroniska produkter (519/2014)

- Det föreslås att 12 § (Information till användarna) ändras och att nya bestämmelser om krav på producentens egenkontroll införs på det sätt som beskrivs i avsnitt 4.1.
- Bestämmelserna om godkännande av en producent eller en producentsammanslutning för anteckning i producentregistret (14 och 15 §) preciseras på det sätt som beskrivs i punkt 4.1.
- Skyldigheten enligt 21 § 1 mom. för närings-, trafik- och miljöcentralen i Birkaland att vart tredje år lämna en rapport till kommissionen om genomförandet av direktivet upphävs. En motsvarande skyldighet har upphävts genom direktivet i fråga. Det föreslås att bestämmelserna i 20 och 21 § om sammanställande, lämnande och rapportering av uppgifter för uppföljning ska ändras på det sätt som beskrivs i punkt 4.1.

4.6 Statsrådets förordning om separat insamling och återvinning av kasserade däck (527/2013)

- Det föreslås att 4 § (Information om mottagning av kasserade däck) ändras och att nya bestämmelser om krav på producentens egenkontroll införs på det sätt som beskrivs i avsnitt 4.1.
- De bestämmelser i fråga om producenter och producentsammanslutningar som gäller godkännande för anteckning i producentregistret (6 och 7 §), redogörelse för solvens (5 §), anmälan om förändringar i verksamheten (8 §) och lämnande av uppföljningsuppgifter (9 §) preciseras på det sätt som beskrivs i avsnitt 4.1.

4.7 Statsrådets förordning om separat insamling och materialåtervinning av returpapper (528/2013)

- Det mål för materialåtervinning som anges för producenten i 3 § i statsrådsförordningen omvandlas till en gemensam insamlingskyldighet för alla producenter (producenterna ska ordna ...). Det görs en bedömning av vad som kunde vara ett ändamålsenligt insamlingsmål för alla producenter. Målet blir sannolikt något högre än det nuvarande producentspecifika målet.
- Definitionen av tätort i 4 § i förordningen förenhetligas så att den överensstämmer med motsvarande definition i statsrådsförordningen om avfall. På grund av den ändring av återvinningsmålet som föreslås i 3 § granskas också minimikravet i 4 § på nätverket av mottagningsplatser för att återvinningsmålet och nätverket ska bilda en ändamålsenlig helhet.

- Det föreslås att 5 § (Information om mottagning av returpapper) ändras och att nya bestämmelser om producentens egenkontroll införs på det sätt som beskrivs i avsnitt 4.1.
- De bestämmelser i fråga om producenter och producentsammanslutningar som gäller godkännande för anteckning i producentregistret (7 och 8 §), redogörelse för solvens (6 §), anmälan om förändringar i verksamheten (9 §) och lämnande av uppföljningsuppgifter (10 §) preciseras på det sätt som beskrivs i avsnitt 4.1.

4.8 Statsrådets förordning om retursystem för dryckesförpackningar (526/2013)

- Det föreslås att 7 § (Lämnande av uppföljningsuppgifter) ändras och att nya bestämmelser om producentens egenkontroll införs på det sätt som beskrivs i avsnitt 4.1.
- Bestämmelserna om lämnande av uppföljningsuppgifter preciseras också på det sätt som beskrivs i avsnitt 4.1.

5. Annan reglering på förordningsnivå

- För genomförandet av SUP-direktivet utfärdas det en separat statsrådsförordning, i vilken i detta skede inkluderas de produktförbud (artikel 4 i direktivet) som ska tillämpas från och med den 3 juli 2021. Förbudet mot utsläppande på marknaden ska omfatta plastbestick (gafflar, knivar, skedar, ätpinnar), tallrikar, sugrör, bomullspinnar, drinkpinnar, ballongpinnar som fästs vid och stöder ballonger, livsmedelsförpackningar tillverkade av expanderad polystyren och produkter tillverkade av oxo-nedbrytbar plast. Dessutom utfärdas genom förordning krav på märkning av produkter med undantag för dryckesmuggar (artikel 7 i direktivet); kraven på märkning i fråga om dryckesmuggar införs i förpackningsförordningen.
- I 1 § i statsrådets förordning om bedömning av miljökonsekvenserna av myndigheters planer och program (347/2005) definieras den riksomfattande avfallsplanen som en sådan plan som förutsätter en miljöbedömning enligt den s.k. SMB-lagen (200/2005) i stället för den regionala avfallsplan som föreslås bli upphävd.